

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

เพื่อสร้างกวามเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับกอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

- 1. องค์ประกอบและหน้าที่ของระบบคอมพิวเตอร์
- 2. คอมพิวเตอร์ทำงานอย่างไร
- 3. คอมพิวเตอร์รับ แสดงผลอย่างไร
- 4. ชนิคของฮาร์คแวร์ และซอฟต์แวร์พื้นฐาน

หลังจากศึกษาบทนี้แล้ว นักศึกษาควรจะสามารถ

- 1. บอกถึงองค์ประกอบและหน้าที่ของระบบคอมพิวเตอร์
- 2. อธิบายถึงการทำงานตามคำสั่งของคอมพิวเตอร์
- อธิบายถึงการใช้ข้อมูลของคอมพิวเตอร์ และเหตุผลในการใช้ระบบเลขฐาน 2
- 4. บอกความแตกต่างระหว่าง บิต (bit), ไบต์ (byte) และ คำ (word)
- 5. อธิบายชนิดของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์พื้นฐานได้

เมื่อเห็นเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นครั้งแรก นักศึกษาอาจจะนึกถึง เครื่องพิมพ์คีคกับโทรทัศน์ หรือถ้าเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาคใหญ่ก็อาจจะนึกถึงอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีไฟบอกสัญญาณต่างๆ แต่ ในความเป็นจริงแล้ว ความเข้าใจพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจการทำงานของคอม-พิวเตอร์ และใช้งานคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างคี ก็คือ การเรียนรู้และศึกษารายละเอียดของคอม-พิวเตอร์

ระบบคอมพิวเตอร์ (System) ซึ่งจะหมายถึงกลุ่มขององค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ร่วมกัน ทำหน้าที่พื้นฐานของระบบ อันได้แก่ ส่วนนำเข้า (Input) ส่วนประมวลผล (Processing) ส่วน นำออก (Output) ส่วนเก็บ (Storage) และ ส่วนควบคุม (Control) เพราะจะนั้นการทำความเข้า ใจกับคอมพิวเตอร์ในลักษณะของระบบคอมพิวเตอร์ (Computer System) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ หลักที่สำคัญของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าอุปกรณ์คอมพิวเตอร์จะมีขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่ ก็จะมี องค์ประกอบคืออุปกรณ์ด้านฮาร์ดแวร์ที่ได้รับการจัดการให้ทำงานตามหน้าที่พื้นฐานต่างๆ นี้

ส่วนนำเข้า : อุปกรณ์นำเข้าของระบบ หมายรวมไปถึงแป้นพิมพ์ (Keyboard) เครื่อง อ่านบัตรเจาะรู (Punch Card Reader) เครื่องกราคตรวงด้วยแสง (Optical Scanner) อุปกรณ์ เหล่านี้จะเปลี่ยนข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบอิเล็คโทรนิกส์สำหรับเป็นข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

ส่วนประมวลผล : หน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit, CPU) เป็น องค์ประกอบหลักในการประมวลผลของระบบคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยคำนวณ และตรรกะ (Arithmetic-Logic Unit, ALU) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของหน่วยประมวลผล กลาง ทำหน้าที่ประมวลผลทางการคำนวณ และเชิงตรรกะของระบบคอมพิวเตอร์

ส่วนเก็บ : หน้าที่ในการเก็บของระบบคอมพิวเตอร์จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ หน่วย เก็บหลัก (Primary Storage Unit) ของหน่วยประมวลผลกลาง และในหน่วยเก็บรอง (Secondary Storage Device) เช่น จานแม่แหล็ก เทปแม่เหล็ก อุปกรณ์เหล่านี้จะเก็บข้อมูลและคำสั่งที่ จำเป็นสำหรับการประมวลผล

ส่วนควบคุม : ส่วนควบคุมของหน่วยประมวลผลกลาง เป็นองค์ประกอบในการ ควบคุมของระบบคอมพิวเตอร์ หน่วยควบคุมจะแปลคำสั่งและส่งไปยังองค์ประกอบอื่นๆ ของ ระบบคอมพิวเตอร์

ส่วนนำออก : อุปกรณ์นำออกของระบบคอมพิวเตอร์จะรวมถึงจอภาพ (Video Display Unit, VDU) เครื่องพิมพ์ (Printers) หน่วยบัตรเจาะรู (Card Punch Units) ฯลฯ อุปกรณ์ เหล่านี้จะเปลี่ยนสารสนเทศอิเล็กโทรนิกส์จากระบบคอมพิวเตอร์ ให้อยู่ในรูปที่คนสามารถเข้าใจ ได้ หรือ อ่านด้วยเครื่องได้

รูป 3-1 แสคงให้เห็นแนวความคิดในเรื่องหน้าที่ และองค์ประกอบค้านฮาร์คแวร์ของ ระบบกอมพิวเตอร์

CENTRAL **PROCESSING UNIT** 274 CONTROL UNIT urcels processing ABLIHMETIC OUTPUT DEVICES Performs anthinstic* Communicate operations and makes Enter data and and record instructions (Into the CRU processed data, comparisons 👾 i.e., information PRIMARY STORAGE UNIT Slore data and 511111111 . pregraminstructions 2020 M 40 10 10 10 10 10 10 10 during proceesing Terminal keyboard Visual display unit Printer Card reader Card punch Optical scanner Audio-response unit Magnetic disk unit Magnetic disk unit Magnetic tape unit Magnetic tape unit etc etc. SECONDARY STORAGE DEVICES Store data and programs. for processing S. 19 Magnetic disk, tape, 4 and bubble units etc.

รูป 3-2 แสดงให้เห็นอุปกรณ์ในการใช้งานในรูปแบบต่างๆ ของระบบคอมพิวเตอร์ 3-2 A แสดงระบบกอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ และ 3-2 B แสดงระบบไมโคร-คอมพิวเตอร์

Keyboard (input) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าระบบคอมพิวเตอร์เป็นทรัพยากรฮาร์ดแวร์ที่สำคัญที่สุดของระบบ ประมวลผลสารสนเทศ ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละหน้าที่ที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบ ฮาร์ดแวร์ของระบบคอมพิวเตอร์

8.1.1 ส่วนนำเข้า

ข้อมูลและคำสั่งจะถูกผ่านเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ โดยผ่านทางแป้นพิมพ์ หรืออาจถูก เปลี่ยนไปอยู่ในสื่อนำเข้าข้อมูลที่เครื่องสามารถอ่านได้ เช่น จานแม่แหล็ก หรือเทปแม่เหล็ก เช่น ข้อมูลจากเอกสารค้นฉบับอาจถูกบันทึกลงบนจานแม่เหล็ก และเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ผ่านหน่วยจานแม่เหล็ก โดยระบบคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จะควบคุมการไหลของข้อมูลและคำสั่ง จากอุปกรณ์นำเข้าในรูปแบบต่างๆ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยอัตโนมัติ อุปกรณ์นำเข้าต่างๆ เหล่านี้จะเปลี่ยนคำสั่ง และข้อมูลไปเป็นอิเล็กโทรนิกส์อิมพัลส์ (Electronic Impulse) ส่งไป ตามเส้นทางไปสู่หน่วยเก็บหลัก และถูกเก็บไว้จนกระทั่งต้องการใช้งาน

8.1.2 ส่วนประมวลผล

หน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit, CPU) ซึ่งเป็นองค์ประกอบฮาร์ดแวร์ ที่สำคัญที่สุดของระบบคอมพิวเตอร์ จะทำหน้าที่ในการประมวลผลของระบบคอมพิวเตอร์ หน่วยนี้เป็นที่รู้จักกันในชื่อ ซีพียู (CPU) ตัวประมวลผลกลาง (Central Procesor) หรือไมโคร-โพรเซสเซอร์ (Microprocessor, MPU) สำหรับคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก เป็นหน่วยที่ทำการ ประมวลผลข้อมูล และควบคุมส่วนอื่นๆ ของระบบ ซีพียูประกอบด้วย 3 หน่วยย่อย คือ หน่วย คำนวณและตรรกะ (Arithmetic Logic Unit, ALU) หน่วยกวบคุม (Control Unit) และหน่วย เก็บหลัก (Primary Storage Unit)

หน้าที่ การทำงานของหน่วยย่อยต่างๆ ของซีพียู

หน่วยคำนวณและตรรกะ ทำหน้าที่กำนวณและดำเนินการเปรียบเทียบหน่วยคำนวณ และตรรกะ หรือ เอแอลยู ข้อมูลจะถูกส่งจากส่วนเก็บไปยังหน่วยคำนวณและตรรกะ และส่ง กลับไปที่หน่วยเก็บ คำเนินวนเวียนหลายครั้ง ก่อนที่การประมวลผลจะเสร็จสมบูรณ์ ขึ้นอยู่กับ งานที่ถูกประมวลผลนั้นๆ นอกจากนี้หน่วยคำนวณและตรรกะยังคำเนินการเกี่ยวกับการเคลื่อน ย้ายข้อมูลด้วย และจากความสามารถในการเปรียบเทียบของหน่วยกำนวณและตรรกะ ทำให้ หน่วยนี้สามารถทดสอบเงื่อนไขต่างๆ ในระหว่างการประมวลผลและเลือกปฏิบัติการที่เหมาะสม ออกมา

หน่วยคำนวณและตรรกะช่วยให้คอมพิวเตอร์ทำการกำนวณรูปแบบต่างๆ เช่น การบวก ลบ ดูณ และหาร รวมทั้งสามารถบอกได้ว่าเป็นจำนวนบวก ลบ หรือ มีค่าเท่ากับสูนย์ ดังนั้น จึงสามารถเปรียบเทียบเลข 2 จำนวน ว่า จำนวนใดค่าสูงกว่า หรือ ค่าเท่ากัน หรือ ก่าต่ำกว่าอีก จำนวน ความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการเปรียบเทียบ เป็นส่วนที่ทำให้เกิดความสามารถใน เชิงตรรกะ โดยสามารถเปลี่ยนแปลงเชิงตรรกะจากกลุ่มของกำสั่งปฏิบัติการ ไปสู่ส่วนอื่น ขึ้นอยู่ กับผลของการเปรียบเทียบที่เกิดขึ้นในระหว่างการประมวลผล ความสามารถของคอมพิวเตอร์ใน การเปลี่ยนลำคับของการใช้คำสั่งในโปรแกรม เรียกว่า การคัดแปลงโปรแกรม (Program Modification) เช่น ในโปรแกรมเงินเดือน คอมพิวเตอร์สามารถทดสอบว่าถ้าชั่วโมงการทำงาน ของพนักงานเกินกว่า 40 ชั่วโมงต่ออาทิตย์ การจ่ายก่าล่วงเวลาจะกำนวณโดยใช้ลำดับของคำสั่ง ที่แตกต่างจากลำคับกำสั่งที่กำนวณให้กับพนักงานที่ไม่มีก่าล่วงเวลา เป็นด้น

3.1.3 ส่วนเก็บ

คอมพิวเตอร์สามารถเก็บทั้งข้อมูลและคำสั่งไว้ภายใน ในส่วนที่เรียกว่า หน่วยความจำ (Memory) การเก็บข้อมูลและคำสั่งไว้ภายในช่วยให้คอมพิวเตอร์สามารถจดจำรายละเอียดของ งานที่ได้รับมอบหมายต่างๆ และคำเนินการกับงานหนึ่งไปยังอีกงานหนึ่งโดยอัตโนมัติ เนื่องจาก สามารถเก็บข้อมูลและคำสั่งต่างๆ ไว้ได้จนกว่าจะมีการเรียกใช้ สำหรับคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน หน่วยเก็บหลักจะประกอบด้วยวงจรไฟฟ้ากึ่งตัวนำขนาดเล็กที่อยู่ในรูปชิปความจำวงจรรวม

หน่วยความจำหลักแบ่งออกเป็นส่วนเล็กๆ หลายส่วน เรียก คำแหน่งเก็บ หน่วยเก็บ หลักเปรียบเสมือนกลุ่มของดู้จคหมาย ซึ่งแต่ละดู้จะมีที่อยู่กำกับและสามารถเก็บข้อมูลแต่ละชิ้น แต่ละตำแหน่งของหน่วยเก็บจะมีเลขระบุตำแหน่งเฉพาะ เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกเก็บสามารถจะถูก ระบุตำแหน่งได้ ในเกรื่องคอมพิวเตอร์ปัจจุบัน แต่ละตำแหน่งของหน่วยเก็บสามารถเก็บได้ อย่างน้อย 1 อักขระ อาจจะเป็น ด้วอักษร ด้วเลข หรือ อักขระพิเศษ

ข้อมูลและ โปรแกรมสามารถเก็บในหน่วยเก็บรองได้ เช่น จานแม่เหล็ก เทปแม่เหล็ก ซึ่งทำให้ขยายความจุในการเก็บของระบบคอมพิวเตอร์ออกไปได้มาก อย่างไรก็ตามข้อมูลและ โปรแกรมในหน่วยเก็บรอง จะค้องถูกนำมาที่หน่วยความจำหลักก่อน จึงจะสามารถประมวลผล ได้ ดังนั้น อุปกรณ์เก็บข้อมูลรองภายนอกจึงมีบทบาทในการสนับสนุนหน่วยเก็บหลักของ ระบบคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมและแฟ้มข้อมูลจะถูกเก็บในจานแม่เหล็กชนิดอ่อน (Floppy Disk) แผ่นบันทึก (Diskette) ไปจนถึง จานบันทึกอัดแน่น (Compact Disk, CD) สำหรับระบบ ไมโครคอมพิวเตอร์ และ เทปแม่เหล็ก หรือ จานแม่เหล็ก สำหรับระบบคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ อุปกรณ์จานแม่เหล็กและเทปแม่เหล็ก จะทำหน้าที่ทั้ง นำเข้า และนำออก และเป็นหน่วยเก็บรอง เช่น ข้อมูลซึ่งถูกบันทึกลงบนจานแม่เหล็ก และป้อนเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ เป็น ส่วนนำเข้า และถูกเก็บบนจานแม่เหล็กไว้จนเมื่อต้องการใช้ (จานแม่เหล็กทำหน้าที่หน่วยเก็บรอง) หลังจาก ที่การประมวลผล สารสนเทศจะถูกคอมพิวเตอร์บันทึกลงบนจานแม่เหล็ก (ส่วนนำออก)

3.1.4 ส่วนควบคุม

ทุกส่วนประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ จะถูกควบคุมและถูกกำหนดโดยหน่วยควบคุม โดยจะรับคำสั่งจากหน่วยเก็บหลัก ทำการแปลคำสั่ง จากนั้นหน่วยควบคุมจะส่งผ่านการควบคุม ไปยังองค์ประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสม โดยสั่งให้แต่ละส่วนปฏิบัติการประมวล-ผลกับข้อมูลตามที่ระบุ หน่วยควบคุมจะบอกส่วนนำเข้า และอุปกรณ์หน่วยเก็บรองว่าจะด้อง อ่านข้อมูลและคำสั่งใดเข้าไปในหน่วยความจำ บอกหน่วยคำนวณและตรรกะ หรือ เอแอลยู ว่า ข้อมูลที่จะได้รับการประมวลผลอยู่ในดำแหน่งใดของหน่วยความจำ ด้องกระทำปฏิบัติการใดกับ ข้อมูล และ ผลที่ได้จากการปฏิบัติการนั้นจะเก็บในดำแหน่งใดของหน่วยความจำ และกำหนด อุปกรณ์นำออกที่เหมาะสมเพื่อเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับการประมวลผลแล้วไปสู่ สื่อนำออกที่คน สามารถเข้าใจได้

8.1.5 ส่วนน้ำออก

หน้าที่ของอุปกรณ์นำออก คือ ทำการเปลี่ยนข้อมูลที่ประมวลผลแล้ว จากอิมพัลส์อิเล็ก-โทรนิกส์ให้อยู่ในรูปแบบที่คนเข้าใจได้ หรือ เครื่องอ่านได้ ตัวอย่างอุปกรณ์นำออก เช่น เครื่องพิมพ์ความเร็วสูงพิมพ์รายงาน เครื่องปลายทางแสดงภาพ และหน่วยตอบสนองด้วยเสียง สร้างเสียง หรือ คำพูดออกมาเป็นส่วนออก คอมพิวเตอร์โดยส่วนใหญ่สามารถควบคุมอุปกรณ์ นำออกแบบต่างๆ ได้โดยอัตโนมัติ

8.2 คอมพิวเตอร์ทำงานอย่างไร

ผู้ใช้คอมพิวเตอร์ทุกคนควรมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการทำงานด้วยคำสั่งต่างๆ ของ คอมพิวเตอร์ ซึ่งจะทำให้เข้าใจ หรือเห็นว่าทำไม CPU หรือ ดัวประมวลผลขนาดเล็ก จึง ประกอบไปด้วยวงจรเฉพาะด้าน และช่วยให้เข้าใจและเห็นว่าภาษาโปรแกรมระดับสูงช่วยให้งาน ในการพัฒนาโปรแกรมทำได้ง่ายขึ้น และไม่จำเป็นต้องใช้การลงรหัสด้วยระบบเครื่องที่ซับซ้อน ในการสั่งงานคอมพิวเตอร์ทีละขั้นทีละตอนในการประมวลผลสารสนเทศ

8.2.1 ส่วนประกอบของหน่วยประมวลผลกลาง

สถาปัตยกรรมภายในของหน่วยประมวลผลกลาง หรือ ตัวประมวลผลขนาดเล็ก (Microprocessor) มีความสลับซับซ้อน แต่ในที่นี้จะไม่กล่าวถึงในรายละเอียดในเรื่องวงจร อย่างไรก็ตามควรจะเข้าใจถึงหน้าที่พื้นฐานของหน่วยคำนวณและตรรกะ หน่วยควบคุม และ หน่วยเก็บหลักของหน่วยประมวลผลกลาง ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้แล้ว หน่วยประมวล ผลกลาง ยังรวมไปถึงวงจรเฉพาะ รูปแบบ ชนิดต่างๆ เช่น เรจิสเตอร์ (Register) ตัวนับ (Counter) วงจรบวก (Adder) ตัวถอดรหัส (Decoders) องค์ประกอบซึ่งเป็นวงจรทางไฟฟ้า นี้จะทำหน้าที่เสมือนหน่วยทำงานชั่วกราว วิเคราะห์คำสั่ง หรือปฏิบัติการคำนวณและเชิงตรรกะ ในลอมพิวเตอร์แต่ละรูป แต่ละชนิดจะมีจำนวน หน้าที่ และความสามารถของวงจรเหล่านี้ ขึ้น กับสถาปัตยกรรมภายในของคอมพิวเตอร์นั้น

รูป 3-3 สรุปองค์ประกอบของหน่วยประมวลผลกลาง

 Registers. These are small high-speed storage circuitry areas used for temporary storage of an individual instruction or data element during the operation of the control and arithmetic-logic units.

■ Counters. Devices whose contents can be automatically increased or decreased by a specific amount, thus enabling them to "count" the number of particular computer operations.

■ Adders. Circuits that perform the arithmetic operations of the arithmetic-logic unit.

• **Decoders.** Circuits that analyze the instruction code of the computer program and start the execution of instructions.

Internal clock. Circuits that emit regular pulses at frequencies ranging from several million to billions per second. The clock generates the electrical pulses that are used to energize the circuitry of the CPU and insure the exact timing necessary for its proper operation.

Buffer. A high-speed temporary storage area for storing parts of a program or data during processing (also called a *cache* memory).

• I/O interface or port. Circuitry for the interconnection ("interface") required for access to input/output devices.

 Bus. A set of conducting paths (for movement of data and instructions) that interconnects the various components of a CPU or microprocessor. It may take the form of a cable containing many wires or of microscopic conducting lines on microprocessor chips.

 Channels. Special-purpose processors that control the movement of data between the CPU and input/output devices.

3-3

เรจิสเตอร์ (Register)

เป็นวงจรเก็บที่มีความเร็วสูงขนาดเล็กใช้สำหรับเก็บคำสั่งแต่ละคำสั่ง หรือ ส่วนย่อย ของข้อมูล ไว้ชั่วคราวในระหว่างการปฏิบัติการของหน่วยควบคุม แ ละ หน่วยคำนวณ-ตรรกะ (ALU)

ตัวนับ (Counters)

เป็นอุปกรณ์ซึ่งสามารถนับจำนวนเพิ่มหรือลดได้โดยอัตโนมัติ จึงทำให้สามารถนับ จำนวนครั้งของการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นได้ วงจรบวก (Adders)

เป็นวงจรของหน่วยคำนวณ-ตรรกะ ซึ่งทำหน้าที่ปฏิบัติการคำนวณ

ตัวถอดรหัส (Decoders)

เป็นวงจรซึ่งทำหน้าที่วิเคราะห์รหัสคำสั่งของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเริ่มกระทำการ คำสั่งนั้นๆ

นาพิกาภายใน (Internal Clock)

เป็นวงจรซึ่งส่งพัลส์ (Pulse) ความถี่ตั้งแต่หลายล้านพัลส์ ไปจนถึงพันล้านพัลส์ต่อวินาที เพื่อให้พลังงานกับวงจรของหน่วยประมวลผลกลาง และบ่งบอกเวลาในการปฏิบัติการอย่างเที่ยง ตรง

บัฟเฟอร์, กันชน (Buffer)

เป็นพื้นที่เก็บส่วนของโปรแกรม หรือข้อมูลชั่วคราวในระหว่างการประมวลผล ่อาจ เรียกว่าเป็น หน่วยความจำแกช (Cache Memory)

ส่วนต่อประสานไอ/โอ หรือ ช่องทางเข้า/ออก (I/O Interface or Port)

เป็นวงจรสำหรับเชื่อมต่อ หรือ เป็นส่วนต่อประสาน กับอุปกรณ์อินพูต/เอาท์พุต บัส (Bus)

เป็นกลุ่มของเส้นทางสำหรับเป็นทางผ่านของข้อมูลและคำสั่งซึ่งเชื่อมต่อระหว่างองค์-ประกอบต่างๆ ของหน่วยประมวลผลกลาง อาจอยู่ในรูปของสายเคเบิ้ล ที่ประกอบด้วยเส้นลวด เล็กๆ ภายใน

ช่องสัญญาณ, ร่องข้อมูล (Channels)

เป็นตัวประมวลผลเฉพาะ ซึ่งควบคุมการเคลื่อนที่ของข้อมูลระหว่างหน่วยประมวลผล กลางและอุปกรณ์อินพุต/เอาท์พุต

3.2.2 คำสังคอมพิวเตอร์

รูปแบบเฉพาะของคำสั่งคอมพิวเตอร์ขึ้นกับชนิดของภาษาโปรแกรมและคอมพิวเตอร์ที่ ใช้ อย่างไรก็ตามคำสั่งคอมพิวเตอร์ปกติจะประกอบด้วย

รหัสดำเนินการ (Operation Code) ซึ่งระบุว่าจะดำเนินการอะไร เช่น บวก เปรียบเทียบ อ่าน ฯลฯ

ตัวถูกคำเนินการ (Operand) ระบุตำแหน่งเก็บหลักของข้อมูลและคำสั่ง และ/หรือ ซี้ถึง

ตัวนำเข้า นำออก และอุปกรณ์เก็บรองที่ใช้

รูป 3-4 ด้วอย่างคำสั่ง รหัสดำเนินการ และตัวถูกดำเนินการ

Operation Codes	Operand(s)					
Start 1/O	Channel 1, Device 191					
Read	One Record into Storage Positions 1000-1 050					
Add	Quantity in Storage Location 1004 into Storage Location 2000					
Subtract	Quantity in Storage Location 1005 from Con- tents of Register 10					
Branch	To Instruction in Storage Location 5004					

3-4

8.8.8 คอมพิวเตอร์กระทำการคำสั่งอย่างไร

รหัสดำเนินการและตัวถูกคำเนินการของกำสั่งที่จะถูกปฏิบัติการ ตลอดจนส่วนย่อยของ ข้อมูล (Data Element) ที่ได้รับผลกระทบจากกำสั่งจะถูกผ่านไปที่วงจรเฉพาะของหน่วยประมวล ผลกลางระหว่างปฏิบัติการกำสั่ง โดยมีวงจรเวลา หรือ นาฬิกาภายใน (Internal Clock) ของตัว ประมวลผลกลางทำหน้าที่ส่งจำนวนพัลส์ไฟฟ้าออกมาเพื่อแป็นตัวกำหนดเวลาในการปฏิบัติการ ช่วงเวลานี้เรียก รอบของเครื่อง (Machinee Cycle) จำนวนรอบของเครื่องจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นกับความซับซ้อนของกำสั่งที่ปฏิบัติการในแต่ละรอบของเครื่อง พัลส์ไฟฟ้าที่เกิดจากนาฬิกา ภายใน จะไปกระดุ้นส่วนวงจรเฉพาะซึ่งจะรับและตีความกำสั่งและข้อมูล จากนั้นก็เคลื่อนกำสั่ง และข้อมูลซึ่งอยู่ในรูปของพัลส์ไฟฟ้า ไประหว่างองก์ประกอบต่างๆ ของหน่วยประมวลผล กลาง ดังรูป 3-5

	4 5 A 4 1 A			la ra e		
CHEINSTRUCT NEBICIMINAMINIC		nimary stolad	THE EX	ECUTION 4. Fotch t	CYCLE ne deta	
	001 ADD 006	002	003		*	
	004	005	006 00	12	and the second	
an a	007	008 0047	009			
ADD (ADD (Constraint) Constraint Constraint)	uon 312 Doe 24 9 Rstruction		75 Man	Data? 0012 pulate the	čata	
Control unit	Operand		Arithmeti	c-logic un	it	
ADD Decoc	lers 006 Address		.0035 Accumul	Adders ator	Storage	
register	registe				register	
ана 19.15 19.15		Flesult € 0047				
Careford Contents	struction-s	en store	the result	. .		

การกระทำการคำสั่งของคอมพิวเตอร์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ รอบคำสั่งเครื่อง (Instruction Cycle) และ รอบกระทำการ (Execution Cycle)

รอบกำสั่งเครื่อง ประกอบด้วย กระบวนการซึ่งดึงเอากำสั่งจากหน่วยเก็บหลัก และ หน่วยควบถุมจะตีความกำสั่งนั้น รอบกระทำการ ประกอบด้วย การปฏิบัติการตามคำสั่งซึ่งถูกตีความในระหว่างรอบ กำสั่งเครื่อง

รูป 3-5 แสดงและอธิบายให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใน CPU ระหว่าง รอบคำสั่งเครื่อง และ รอบกระทำการ

เปรียบเทียบให้เห็นการกระทำการคำสั่งของคอมพิวเตอร์ โดยคำสั่งในรูปของภาษา อังกฤษ เปลี่ยนมาอยู่ในรูปที่ใกล้เคียงกับคำสั่งที่คอมพิวเตอร์จะเข้าใจได้ จากนั้นจึงเป็นขั้นตอน ที่คอมพิวเตอร์ใช้ในการคำเนินการกับกำสั่ง ดังนี้

คำสั่งที่สั่งโดยมนุษย์

บวกจำนวนชั่วโมงทำงานของพนักงานในวันนี้ กับชั่วโมงการทำงานทั้งหมดของเขาใน อาทิตย์นี้

กำสั่งในการใช้งานของคอมพิวเตอร์

บวกจำนวนที่เก็บไว้ในหน่วยเก็บข้อมูลหลักที่ตำแหน่ง 006 เข้ากับจำนวนที่เก็บไว้ใน เรเจสเตอร์สะสม และเก็บผลไว้ในหน่วยเก็บหลักที่ตำแหน่ง 008

รอบกำสั่งเครื่อง (ดูรูป 3-5 ประกอบ แสดงถึงกอมพิวเตอร์กระทำการกำสั่งอย่างไร)

- ขั้นตอนแรก คำสั่งจะถูกเรียกจากตำแหน่งของมันในหน่วยเก็บหลัก และถูกเก็บไว้ชั่วคราว ในเรเจสเตอร์ของหน่วยควบคุม ในตัวอย่างนี้ คำสั่งถูกเก็บไว้ในหน่วยเก็บหลักที่ตำแหน่ง 001 ส่วนหนึ่งของรหัสปฏิบัติการซึ่งเป็นคำสั่งบวก (ADD) จะถูกย้ายมาที่เรเจสเตอร์คำสั่ง (Instruction Register) และ ส่วนของตัวถูกคำเนินการของมัน (006) จะถูกย้ายมาที เรเจสเตอร์ เลขที่อยู่ (Address Register)
- ขั้นตอนต่อมา วงจรของหน่วยควบคุมจะแปลคำสั่ง โดยเป็นกระบวนการซึ่งถอดรหัสปฏิบัติ การ และดัวถูกคำเนินการของคำสั่ง วงจรถอดรหัสพิเศษจะแปลคำสั่งรหัสปฏิบัติการและดัว ถูกคำเนินการของคำสั่ง
- งั้นสุดท้าย หน่วยควบคุมจะเตรียมเส้นทางวงจรอิเล็กโทรนิกส์ ภายในหน่วยประมวลกลาง เพื่อดำเนินการปฏิบัติการ เช่น กระดุ้นให้วงจรอ่านข้อมูลซึ่งเก็บอยู่ในดำแหน่งหน่วยความจำ (006) ที่เป็นตัวถูกดำเนินการของคำสั่งรอบกระทำการ

รอบกระทำการ

ขั้นแรก ข้อมูลที่จะถูกเรียกจากดำแหน่งในหน่วยเก็บหลักเพื่อนำไปประมวลผล และถูกเก็บ
ไว้ชั่วคราวในเรเจสเตอร์หน่วยเก็บ (Storage Register) ของหน่วยคำนวณและตรรกะ เช่นใน

ตัวอย่างนี้ ที่ดำแหน่ง 006 ในหน่วยเก็บ จะทำการเก็บก่า 0012 (12 ชั่วโมง)

- 5. ขั้นตอนต่อมา การปฏิบัติการตามรหัสปฏิบัติการของคำสั่ง จะถูกคำเนินการ เช่น การบวก การลบ หรือ การเปรียบเทียบ ในตัวอย่างนี้ ค่าที่อยู่ในเรเจสเตอร์หน่วยเก็บ (0012) จะถูกบวก เข้ากับ ค่าที่อยู่ในเรเจสเตอร์ตัวสำคัญที่รู้จักในชื่อ ตัวสะสม (Accumulator) โดยใช้วงจรเฉพาะ เรียก วงจรบวก (Adders) สำหรับในตัวอย่างนี้ สมมติว่า จำนวนชั่วโมงทำงานในอาทิตย์นี้ เป็น 0035 และถูกเก็บในตัวสะสมด้วยกำสั่งก่อนหน้านี้
- 6. ขั้นสุดท้าย ผลที่เกิดจากการดำเนินการกับข้อมูลจะถูกเก็บในหน่วยเก็บหลัก ในตัวอย่างนี้ ค่าของตัวสะสมหลังจากที่บวกจำนวนชั่วโมงการทำงานวันนี้ กับจำนวนชั่วโมงการทำงานทั้ง อาทิตย์ จะมีก่าเป็น 0047 ก่านี้จะถูกย้ายไปที่หน่วยเก็บหลักที่ตำแหน่ง 008 เมื่อกระทำการ กับตัวถูกดำเนินการ

8.8.8 ลำดับขั้นของการกระทำการ

คอมพิวเตอร์จะทำรอบคำสั่งและรอบกระทำการซ้ำจนกระทั่งคำสั่งสุดท้ายของโปรแกรม ถูกกระทำการ โดยปกติแล้วคำสั่งต่างๆ จะถูกกระทำการโดยเรียงตามลำคับคำสั่งที่ถูกเก็บไว้ใน หน่วยความจำหลัก

ตัวนับระบุตำแหน่งของคำสั่ง (Instruction Counter) ซึ่งจะเปลี่ยนไปยังเลขที่อยู่ (Address) ของคำสั่งถัดไปที่ถูกเล็บไว้ในหน่วยความจำ เรียงไปตามลำดับโดยอัตโนมัตินั้น จะ ถูกใช้เป็นตัวระบุว่าคำสั่งอะไรจะถูกกระทำการเป็นลำดับต่อไป

ในบางครั้ง คำสั่งแยก (Branch Instruction) จากหน่วยเก็บ จะแจ้งกับหน่วยควบคุมให้ กระทำการคำสั่งในส่วนอื่นของโปรแกรม แทนคำสั่งในลำดับถัดไป การเปลี่ยนลำดับของคำสั่ง สามารถเป็นได้ทั้งแบบมีเงื่อนไข หรือ ไร้เงื่อนไข

คำสั่งแยกแบบมีเงื่อนไข (Conditional Branch) โดยปกติแล้วเป็นผลจากการทดสอบ หรือ คำสั่งเปรียบเทียบ (Comparison Instruction) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลำคับขั้นคำสั่ง ในการประมวลผลถ้าเกิดเงื่อนไขตามที่ระบุขึ้น ตัวอย่างเช่น ในโปรแกรมการคิดค่าจ้าง ลำคับ ของคำสั่งที่แตกต่างออกไปสำหรับพนักงานซึ่งชั่วโมงการทำงานมากกว่า 40 ชั่วโมงต่ออาทิตย์ พนักงานเหล่านี้จะได้รับค่าล่วงเวลา (ปกติจะเท่ากับ 1 /2 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ) ดังนั้น โปรแกรมค่า จ้าง จะประกอบด้วยคำสั่ง ดังนี้

ถ้าจำนวนชั่วโมงทำงานในอาทิตย์นี้มากกว่า 40 ชั่วโมง

ให้ดำเนินการกำสั่งที่หน่วยเก็บ 20 ตำแหน่งถัดไป

เนื่องจากในตัวอย่างนี้ พนักงานทำงาน 47 ชั่วโมงในอาทิตย์นี้ หน่วยควบคุมจะกำหนด ตัวนับระบุตำแหน่งกำสั่งไปยังเลขที่อยู่ 020 จากนั้นหน่วยประมวลผลกลางจะกระโดคหรือข้าม ไปยังส่วนนั้นของโปรแกรม และเริ่มดำเนินการกำสั่งเพื่อกำนวณกำล่วงเวลา แทนที่จะดำเนินการ กับกำสั่งที่กำนวณก่าแรงปกติ

8.8.4 ความเร็วในการทำงานของคอมพิวเตอร์

ความเร็วในการปฏิบัติงานของคอมพิวเตอร์ แต่เดิมจะวัดออกมาในหน่วย มิลลิวินาที (Millisecond, 10⁻³ วินาที) ในปัจจุบันหน่วยของความเร็วในการทำงานจะเป็นไมโครวินาที (Microsecond, 10⁻⁶ วินาที) และ นาโนวินาที (Nanosecond, 10⁻⁹ วินาที) ไปจนถึง พิโกวินาที (Picosecond, 10⁻¹² วินาที) เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนของความเร็วในการทำงาน ยกตัวอย่างเช่น ถ้าคนโดยเฉลี่ยก้าวไป 1 ก้าวทุกๆ นาโนวินาที จะสามารถเดินรถบโลกได้ 20 รอบใน 1 วินาที คอมพิวเตอร์ซึ่งปฏิบัติการด้วยความเร็วดังกล่าวสามารถที่จะประมวลผลได้หลายล้านกำสั่งใน 1 วินาที (Million Instruction Per Second, MIPS) เช่น เครื่อง IBM 3083 กระทำการกำสั่งด้วย อัตราความเร็ว 4 MIPS ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ CRAY 1 สามารถกระทำการด้วยอัตราความเร็ว สูงถึง 80 MIPS เป็นด้น

อีกส่วนของการวัดความเร็วในการปฏิบัติการภายในของคอมพิวเตอร์ คือ รอบเวลาของ เครื่อง (Machine Cycle Time) และ ช่วงเวลารอบเก็บข้อมูล (Memory Cycle Time)

รอบเวลาของเครื่อง หมายถึง เวลาที่หน่วยประมวลผลกลางใช้ในการปฏิบัติการขั้น พื้นฐาน 1 ครั้ง ส่วนช่วงเวลารอบเก็บข้อมูล หมายถึง เวลาที่คอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียกข้อมูล จาก 1 ตำแหน่งในหน่วยเก็บหลัก สำหรับคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่จำนวนมากจะมีรอบเวลาของ เครื่องต่ำกว่า 100 นาโนวินาที ในขณะที่ช่วงเวลารอบเก็บข้อมูลโคยปกติจะใช้เวลาหลายร้อย นาโนวินาที

การวัดความเร็วอีกวิธี คือการวัดความถึ่ของรอบเกรื่องที่เกิดจากวงจรเวลาของตัวประ-มวลผลขนาดเล็ก ตัวอย่างเช่น ตัวประมวลผลขนาดเล็ก Intel 8088 ซึ่งใช้ใน เครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนบุคคล (Personal Computer) IBM จะมีความเร็วในอัตรา 4.7 เมกกะเฮริทซ์ (MegaHertz) หรือ 4.7 ล้านรอบต่อวินาที เปรียบเทียบกับ Intel 80186 ซึ่งใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ Tandy รุ่น 2000 และ Motorola MC 68000 ซึ่งใช้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ Apple Mcintosh ทั้งคู่มีอัตรา ความเร็ว 8 เมกกะเฮริทซ์

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความเร็วในการประมวลผลสารสนเทศด้วยคอมพิวเตอร์ จะทำให้งาน ต่างๆ ทำได้รวดเร็วกว่าเดิม ไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ และแสดงผล รูป 3-6 แสดงถึงกวามเร็วและพลังของคอมพิวเตอร์

ตัวอักษรในหนังสือนี้เป็นสัญลักษณ์ซึ่งเมื่อจัดเรียงให้เหมาะสม ตามหลักภาษาแล้ว ตัวอักษรเหล่านี้จะแทนข้อมูล ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถประมวลออกมาเป็นสารสนเทศได้ ดังนั้น กำ ตัวเลข และ เกรื่องหมายวรรกตอนต่างๆ จะจัดเป็น รหัส (Code) ที่แทนข้อมูลต่างๆ ใน หนังสือเล่มนี้ ที่คนสามารถจะเข้าใจได้ เช่นเดียวกัน การที่ระบบคอมพิวเตอร์จะทำการประมวล ผลได้นั้น ข้อมูลจำเป็นต้องอยู่ในรูปแบบของรหัสที่เครื่องสามารถจะเข้าใจได้

ในระบบคอมพิวเตอร์ข้อมูลจะถูกแทนด้วยสัญญาณไฟฟ้า หรือ สัญญาณแม่เหล็กในรูป แบบใครูปแบบหนึ่ง คือ มี หรือ ไม่มี ในวงจร หรือ ในสื่อที่ใช้ สัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นการแทน ข้อมูลที่เรียก ฐานสอง (Binary) หรือ 2 สถานะ เนื่องจากคอมพิวเตอร์ระบุเพียง 2 สภาวะ (ที่เป็น ไปได้) เท่านั้น ด้วอย่างเช่น ทรานซิสเตอร์ และวงจรกึ่งด้วนำอื่นๆ จะอยู่ในสภาวะแบบใดแบบ หนึ่ง คือ เป็นตัวนำ หรือ ไม่เป็นตัวนำ สื่อบันทึก เช่น จานแม่เหล็ก หรือ เทปแม่เหล็ก จะระบุ สถานะทั้ง 2 ออกมาโดย มี หรือ ไม่มี จุดแม่เหล็กบนผิวของมัน ลักษณะทวิภาค (Binary) ของ วงจรคอมพิวเตอร์ และสื่อเก็บ จึงเป็นเหตุผลหลักในการใช้ระบบเลขฐานสอง เป็นพื้นฐานสำหรับ แทนข้อมูลในคอมพิวเตอร์ ดังนั้น สำหรับวงจรอิเล็กโทรนิกส์ สภาวะนำไฟฟ้า (ON State) จะ แทน (ด้วย) 1 และสภาวะไม่นำไฟฟ้า (OFF State) จะแทน (ด้วย) 0 และสำหรับสื่อแม่เหล็ก สภาวะที่มีจุดแม่เหล็กจะแทน 1 และสภาวะที่ไม่มีจุดแม่เหล็กจะแทน 0

8.3.1 ระบบเลขคอมพิวเตอร์ (Computer Number Systems)

ระบบเลขฐานสองจะมีสัญลักษณ์เพียง 2 สัญลักษณ์เท่านั้น คือ 0 และ 1 ดังนั้นจึงเรียก ว่าเป็น "ฐานสอง" ส่วนระบบที่ใช้ทั่วไป หรือที่คุ้นเคย คือ ระบบฐานสิบ (Decimal System) เพราะใช้สัญลักษณ์ 10 ตัว คือ 0 ถึง 9 สัญลักษณ์ของฐานสอง คือ 0 และ 1 เรียกว่า บิต (Bits) ซึ่งเป็นคำย่อมาจาก Binary Digits ในระบบเลขฐานสอง ตัวเลขทั้งหมดจะถูกแสดงแทนด้วย กลุ่มของบิต (Bits) คือ กลุ่มของ 0 และ 1

เช่นเคียวกับระบบตัวเลขอื่นๆ ก่าของเลขฐานสองขึ้นกับตำแหน่งของเลขโคค (Digit) แต่ละตัวในกลุ่มของเลขโคคฐานสอง (Binary Digits) ก่าจะขึ้นกับตำแหน่งจากขวาไปซ้ายของ เลขโคคในเลขฐานสอง โคยการใช้ ยกกำลังของ 2 (2[°], 2¹, 2[°], 2³ ไปเรื่อยๆ) ตามค่าตำแหน่ง ดังนั้น ตำแหน่งขวาสุดจะมีก่าเป็น 1 (2[°]) ตำแหน่งถัคไปทางซ้ายมีก่าเป็น 2 (2¹) ถัคไปมีก่า